
MARKO BABIĆ

CURRICULUM VITAE MICHAELIS DEMOVIĆ
IN OCCASIONE SEPTUAGINTA ANNI

UDK: 78.072 : 016
78.072 Demović, M. (016.)

NACRTAK/ABSTRACT

U ovom preglednom radu daje se sažeti curriculum vitae hrvatskog muzikologa maestra dr. sc. Miha Demovića u prigodi 70. obljetnice života. Dopunu ovom biografskom osvrtu pružaju ostali izdvojeni prilozi u ovom broju "Bašćinskih glasa" naslovljeni: Bibliografija znanstvenih, stručnih i skladateljskih radova maestra dr. sc. Miha Demovića; Recepcija znanstvenoga, stručnog i skladateljskog djelovanja maestra dr. sc. Miha Demovića; Demovićeva izlaganja na međunarodnim kongresima i znanstvenim skupovima.

Miho Demović, hrvatski muzikolog, glazbeni povjesničar i skladatelj, rodio se 16. lipnja 1934. godine u Dubravci kraj Dubrovnika, od oca Iva i majke Jele, rođ. Glavinić. Osnovnu školu započeo je u rodnom mjestu na talijanskom jeziku za vrijeme talijanske okupacije (1941.). Školovanje (nižu i višu gimnaziju) nastavlja u Dubrovniku, četvrti razred više gimnazije završava u Splitu, gdje je i maturirao 1953. godine. Na Visokoj bogoslovskoj školi u Splitu studira tri godine filozofiju i teologiju, zatim nastavlja studirati na Teološkom fakultetu u Zagrebu, gdje je i diplomirao 1961. diplomskim radom *Crkveni glazbenik Pavao Matijević (1867.-1901.)*. Za vrijeme studija u Zagrebu pohađao je tečajeve glazbe iz harmonija, kontrapunkta i polifone kompozicije kod prof. Albea Vidakovića na Teološkom fakultetu, a iz latinske i ćiriličke paleografije te diplomatike kod dr. Josipa Butorca i dr. Vladimira Mošina na Institutu za povijest JAZU, sada HAZU. Za svećenika Dubrovačke biskupije zaređen je 1959. godine i nakon toga djeluje kao biskupski tajnik, katedralni orguljaš i nastavnik glazbe na Biskupskoj klasičnoj gimnaziji u Dubrovniku. Godine 1961. pozvan je na odsluženje vojnog roka te je u Štipu kao vojnik neko vrijeme bio *kerovođa*. Povratkom iz vojske (1963.) obavlja u Dubrovniku iznova dužnost orguljaša i zborovode te pomoćnika rektora katedrale. Nakon smrti *regensa chori* zagrebačke katedrale, Albea Vidakovića, zagrebački nadbiskup, dr. Franjo Šeper, pozvao ga je u Zagreb gdje preuzima službu katedralnoga *regensa chori*. U Zagrebu upisuje studij crkvene glazbe na Institutu za crkvenu glazbu, gdje je diplomirao 1969. obranom diplomskog rada *Glazbena djelatnost Augustina Kažotića (1260.-1323.)* i postigao zvanje diplomiranog crkvenog glazbenika. Istodobno je upisao studij muzikologije i povijesti umjetnosti (kao lektorat) na Filozofskom fakultetu u Ljubljani, gdje je diplomirao i postigao zvanje profesora muzikologije (1970.). Na istom fakultetu

upisao je i poslijediplomski studij muzikologije te je nakon obrane magistarske radnje *Glazbena situacija Dubrovnika od druge polovine XVI. do uključivo početka XVII. stoljeća, s posebnim osvrtom na djelovanje Lamberta i Henrika Courtoysa*, i stekao zvanje magistra muzikologije (16. ožujka 1978.). Od 1976. do 1978. nastavlja poslijediplomski studij iz filozofije i muzikologije na Sveučilištu "Albertus Magnus" u Kölnu i teologije na Teološkom fakultetu u Bonnu. Nakon položenih rigorosuma iz teologije, filozofije i glazbe obranio je u Kölnu 16. prosinca 1978. doktorsku disertaciju naslovljenu *Musik und Musiker in der Republik Dubrovnik (Ragusa) vom Anfang des XI. Jahrhunderts bis zur Mitte des XVII. Jahrhunderts* i promoviran je u doktora glazbenih znanosti. Povratkom iz Njemačke (1980.) imenovan je iznova *regensom chori* zagrebačke katedrale i u toj službi ostaje do umirovljenja 2002. godine.

Osim redovitih obveza kao *regens chori* istodobno je djelovao kao zborovođa, orguljaš, skladatelj te istraživač hrvatske glazbene prošlosti, posebice crkvene, a također i kao nakladnik. Znanstveno-stručno-skladateljski opus rezultirao je sa 17 knjiga, 80 znanstvenih i stručnih radova, četrdesetak radova određenih kao *miscelanea*, nizom leksikografskih članaka, skladbi, harmonizacija, transkripcija.¹

Nastupio je s izlaganjima na 21 međunarodnom skupu u Austriji, Hrvatskoj, Indiji, Italiji, Kanadi, Mađarskoj, Makedoniji, Malti, Njemačkoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Sloveniji, Španjolskoj i Švedskoj. Osim toga, s izlaganjima i glazbenim programima nastupio je na više od 30 simpozijuma i drugih znanstvenih skupova u Hrvatskoj, kao u Cavtatu, Dubrovniku, Hvaru, Osoru, Pagu, Sinju, Slavanskom Brodu, Splitu, Zadru, Zagrebu (u nekim mjestima i po nekoliko puta, a najviše u Zagrebu, 12 puta). S predavanjima i drugim javnim nastupima u raznim prigodama nastupao je u Bergamu (Italija), Dubrovniku, Lombardi, Omišu, Splitu, Šibeniku, Tirschenreuthu (Njemačka) i Zagrebu.²

Kao zborovođa, dirigent i *regens chori* djelovao je skoro pola stoljeća, od 1959. do 2002. godine. Izvan redovitoga liturgijskoga slavlja nastupao je na posebnim koncertima, akademijama, organizirao niz gostovanja sa zborovima u više hrvatskih župa (Blato na Korčuli, Dubrovnik, Gornja Stubica, Gruda, Korčula, Lopud, Mokošica, Petrinja, Sinj, Sisak, Stupnik, Sveti Ilija (Varaždin), Vela Luka (Korčula), Veliki Lošinj, Zadar) te inozemstvu, u Austriji (Beč, Ehrenhausen, Gradišće, Maria Bildstein, Vogau), Belgiji (Antwerpen), Italiji (Rim, Padova), Njemačkoj (Dortmund, Koblenz, Paderborn, Rietberg, Schloss Neuhaus, Sindelfingen), Slovačkoj (Bratislava, Hrvatski Grob/ Chorvátsky Grob), Sloveniji (Sveta Gora), Švicarskoj (Luzern, Zürich, Willissau).

¹ Opširnije bibliografske podatke vidi: Marko BABIĆ: *Bibliografija znanstvenih, stručnih i skladateljskih radova maestra dr. sc. Miha Demovića*, u ovim Bašćinskim glasima.

² Vidi opširnije: Marko BABIĆ: *Demovićeve izlaganja na međunarodnim kongresima i znanstvenim skupovima*, u ovim Bašćinskim glasima.

Demovićeви znanstveni radovi većim dijelom predstavljaju otkrića. Rezultati njegovih istraživanja iz temelja mijenjaju dotadašnje spoznaje o hrvatskoj glazbenoj prošlosti od X. do XII. stoljeća. Svojim istraživanjima dao je izuzetan prinos povijesti hrvatske glazbe. Demovićev opus imao je svoju znanstveno-stručnu recepciju, iako ne u dovoljnoj mjeri.³ Na kraju, za Demovićev opus usuđujem se kazati: *ono što su drugdje radili instituti i institucije to je Demović na glazbenom polju radio i uradio sam.*

SUMMARY

Miho Demović, Croatian musicologist, musical historian and composer, was born on 16 June 1934 in Dubravka near Dubrovnik. He started his education in his home town, continued in Dubrovnik where he completed secondary schooling (in 1953). He studied in Split and Zagreb and graduated in theology and philosophy (in 1961). He was ordained priest of Dubrovnik diocese in 1959. He started his priestly ministry as priest in Dubrovnik, but after the death of *regensa chori* of the Zagreb cathedral, Albe Vidaković, the archbishop Franjo Šeper invited him to Zagreb where he took over the priestly ministry *regensa chori* of the Zagreb cathedral. He continued his education in Zagreb where he graduated at the Institute for Church music (1969). He received a degree in musicology and history of arts at the Faculty of Philosophy in Ljubljana (1970). In Ljubljana he continued postgraduate studies and held the Master's degree in musicology. After that he studied theology, philosophy and musicology in Bonn and Cologne where he received a Ph.D. with the following dissertation: *Musik und Musiker in der Republik Dubrovnik (Ragusa) vom Anfang des XI Jahrhunderts bis zur Mitte des XVII Jahrhunderts* and was promoted to Doctor of musical sciences. After returning from Germany he was again appointed as *regens chori* of the Zagreb cathedral (1980) and remained at that service until retirement in 2002. Through that period he worked as a researcher of the history of Croatian music, especially church music, as well as a publisher. His opus resulted in 17 books, 80 scientific papers, 40 publications classified as miscelanea, a serious of lexicographical papers, compositions, harmonisations and transcriptions.

He presented on the 21st International conference (in Austria, Croatia, India, Italy, Canada, Hungary, Macedonia, Malta, Germany, United States of America, Slovenia, Spain, Sweden), including more than 30 symposia and other scientific meetings in Croatia. Demović's scientific publications present new insights. The results of his researches completely changed the earlier concept of Croatian musical history from the 10th to 12th century. His researches represent an extraordinary contribution to the history of Croatian music.

³ Usp. Marko BABIĆ: *Recepcija znanstvenoga, stručnog i skladateljskog djelovanja maestra dr. sc. Miha Demovića*, u ovim *Bašćinskim glasima*.

More detailed data on Demović's opus are presented in specially separated papers in *Bašćinski glasi* For Demović's opus I dare say: *achievements that were accomplished elsewhere by Institutes and Institutions, Demović himself did on the musical field.*